

Sygn. akt V KO 76/19

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **B. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 października 2019 r.,

wniosku o przekazanie sprawy sygn. akt IV K (...), należącej do właściwości Sądu Rejonowy w S. , do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

p o s t a n o w i ł

na podstawie art. 37 k.p.k. przekazać sprawę Sądu Rejonowego w S. , sygn. akt IV K (...), Sądowi Rejonowemu w B..

UZASADNIENIE

Oskarżony B.W. oraz jego obrońca wystąpili do Sądu Rejonowego w S. z wnioskiem o przekazanie sprawy sygn. akt IV K (...) do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na stan zdrowia oskarżonego, uniemożliwiający mu udział w rozprawie poza miejscem zamieszkania, którym jest B..

Po zapoznaniu się z treścią postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. akt III KO 57/19 o przekazaniu do Sądu Rejonowego w B. na podstawie art. 37 k.p.k. innej sprawy, w której B.W. jest oskarżony, uwzględnieniu sytuacji zdrowotnej oskarżonego a także rozważeniu kwestii związanych z realizacją inicjatywy dowodowej przez obronę, Sąd Rejonowy w S. zwrócił się o przekazanie przez Sąd Najwyższy przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odstąpienie od właściwości sądu do rozpoznania sprawy stanowi sytuację wyjątkową, uzasadnioną tylko szczególnymi okolicznościami. Kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k., nie ogranicza się do zagrożenia obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej, lecz znajduje wyraz również w zagrożeniu sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie (por. post SN z 14.06.2018 r, sygn. akt V KO 35/2018).

W niniejszej sprawie na rzecz przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w B. przemawiały nie tylko okoliczności dotyczące problemów zdrowotnych oskarżonego, ale i fakt, że do tego samego Sądu została przekazana inna sprawa (prowadzona wcześniej przez Sąd Rejonowy w O. , sygn. akt II K (...)), w której B. W. również jest oskarżony o czyny z art. 107 § 1 k.k. Łączne rozpoznanie obydwu spraw powinno zapobiec generowaniu kosztów związanych z wzywaniem tych samych świadków i powoływaniu kilku różnych biegłych tej samej specjalizacji na okoliczność wyjaśnienia tych samych wątpliwości – a więc przyspieszy postępowanie sądowe oraz uczyni je bardziej ekonomicznym.

Przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w B. zabezpiecza też realizację celów postępowania karnego z uwagi na stan zdrowia oskarżonego. W postępowaniu przed Sądem Rejonowym w O. w sprawie sygn. akt II K (...) biegły sądowy potwierdził, że oskarżony cierpi na przewlekłą chorobę, która wprawdzie nie stanowi przeszkody do brania udziału w postępowaniu sądowym, ale stanowi przeciwwskazanie do podróży na znaczną odległość, bowiem grozi mu to wylewem. Mając na uwadze, że oskarżony mieszka w B., a rozpoznanie sprawy przez właściwy Sąd wiązałoby się z dojazdami do S., należy uznać, iż uzasadnione jest podjęcie decyzji o przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi w B..

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.